

מסכת יבמות

פרק ח

א. הַעֲרֵל וְכָל הַטְמָאים, לֹא יִאֱכַלוּ בְתִרְוָמָה. נִשְׁיָהוּ וְעֶבֶדְיוּ,
יִאֱכַלוּ בְתִרְוָמָה. פְצֹוע דָכָא וּכְרוֹת שְׁפָכָה, הוּנוּ וְעֶבֶדְיוּ יִאֱכַלוּ,
וְנִשְׁיָהוּ לֹא יִאֱכַלוּ. וְאִם לֹא יִדְעָה מִשְׁגַעַשָּׂה פְצֹוע דָכָא וּכְרוֹת
שְׁפָכָה, הָרִי אֶלָו יִאֱכַלוּ:

ב. אֵיזָהוּ פְצֹוע דָכָא, כָל שְׁגַפְצָעוֹ הַבִּיצִים שְׁלֹו, וְאֶפְלוּ אֶחָת מֵהוּ.
וּכְרוֹת שְׁפָכָה, כָל שְׁגַכְתָה הַגִּיד. וְאִם גַּשְׁפִיר מִהֻּעָטָרָה אֶפְלוּ כְחוּט
הַשְׁעָרָה, כְשֶׁר. פְצֹוע דָכָא וּכְרוֹת שְׁפָכָה, מִתְרִין בְגִוָּרָת וּמִשְׁחָרָרָת,
וְאִינּוּ אָסּוּרִין אֶלָא מִלְבָא בְקָהָל, שָׁגָאָמָר (דברים כג), לֹא יָבָא
פְצֹוע דָכָא וּכְרוֹת שְׁפָכָה בְקָהָל הֵ':

ג. עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי, אָסּוּרִים, וְאָסּוּרָן אָסּוּר עַזְלָם, אֶבֶל נִקְבּוֹתֵיהֶם
מִפְרֹתָה מִיד. מִצְרֵי וְאֶדוֹמֵי אִינּם אָסּוּרִים אֶלָא עד שֶׁלֶשֶׁה דָרוֹת,
אֶחָד זְכָרִים וְאֶחָד נִקְבּוֹת. רַبִּי שְׁמַעַון מִתִּיר אָת הַנִּקְבּוֹת מִיד. אָמָר
רַבִּי שְׁמַעַון, קָל וְחָמֵר הַקְּבָרִים, וְמָה אִם בָּמָקוֹם שָׁאָסָר אָת הַזְּכָרִים

אסור עולם, התייר את הנקבות מיד, מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות, אין שנותיר את הנקבות מיד. אמרו לו, אם הלה נקבע, ואם לדין, יש תשובה. אמר להם, לא כי, הלה אני אומר. מזרין וגתינון, אסוריון, ואסירון אסור עולם, אחד זכרים, ואחד נקבות:

ד. אמר רבי יהושע, שמעתי שהסריס חולץ, וחולצין לאשתו, והסריס לא חולץ ולא חולצין לאשתו, ואין לי לפירוש. אמר רבי עקיבא, אני אפרוש. סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו, מפני שהיתה לו שעת הכשר. סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שהוא סריס חמה חולץ, וחולצין לאשתו, מפני שיש לו רפואה. סריס אדם לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שאין לו רפואה. העיד רבי יהושע בנו בתירא על בנו מגוסת שהיא בירושלים סריס אדם, ויבמו את אשתו, לקים דברי רבי עקיבא:

ה. הסריס לא חולץ ולא מבים. וכן אילונית לא חולצת ולא מתייבמת. הסריס שחילץ ליבמותו, לא פסלה. בעלה, פסלה, מפני שהיא בעילת זנות. וכן אילונית שחילצו לה אחין, לא פסלה. בעלה, פסלה, מפני שבבעילה בעילת זנות:

ו. סִרְיִס חָפֶה כַּהוּ שְׁנֵשָׂא בֶּת יִשְׂרָאֵל, מְאֵכִילָה בַּתְּרוֹמָה. רַבִּי יוֹסִי וַרְבִּי שְׁמֻעּוֹן אָמַרְים, אֲנָקְרוֹגִינָּס כַּהוּ שְׁנֵשָׂא בֶּת יִשְׂרָאֵל, מְאֵכִילָה בַּתְּרוֹמָה. רַבִּי יְהוָה אָמַר, טָמֵתָם שְׁגָךְרָע וְגַמְצָא זָכָר, לֹא יַחֲלִיז, מִפְנֵי שֶׁהָוָא כְּסִירִים. אֲנָקְרוֹגִינָּס נוֹשָׂא, אָבֶל לֹא נֹשָׂא. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר, אֲנָקְרוֹגִינָּס תְּיִבְּרָם עַלְיוֹ סְקִילָה, כְּזָכָר:
